

הוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף כ"ב ע"א

עצים דלהלן של ציבור, האם כשרים לקרבנות?

עצים שהשתמשו בהם כבר	עצים חדשים שלא השתמשו בהם	
כשרים	כשרים	לר' אלעזר ב"ר שמעון
פסולים	כשרים	לר' אלעזר בן שמוע

קומץ דמנחת ישראל שנתערב בקומץ אחר או במנחות העולות כליל כדלהלן, מה דינם?¹

נתערב בקומץ חבירו ובמנחת כהנים	נתערב במנחת כהן משיח ובמנחת נסכים ²	
כשרים	כשרים	לתנא קמא
כשרים	פסולים ³	לר' יהודה

דם שנתערב במשקים דלהלן, ואם היה מתערב בכמות זו במים לא היה ניכר מראית דם⁴, מה דינו?

בנתערב במים או ביין	בנתערב בדם בהמת חולין או חיה	
פסול	פסול	לרבנן
פסול	כשר ⁵	לר' יהודה

¹ פירוש מה הדין של זה הקומץ שנתערב, ומה הדין של המנחה שהתעבר בה וכן מה הדין הקומץ האחר שהתערב בו הקומץ הראשון, וכמבואר ברש"י ד"ה הן, וכן ס"ל לתוס' כאן ד"ה שזו (השני), ולכן נקטתי כאן בלשון רבים. [אולם בשטמ"ק אות ב' הביא בשם רש"י כת"י דהנדון הוא רק על הקומץ אבל המנחות אינם נפסלות, וכן הסיקו גם התוס' לקמן דף כ"ג ע"א ד"ה חרב, וכן הוא ברע"ב בפ"י המשנה].

² מנחות אלו בלילתן רכה - ג' לוגים לעשרון, ואינם כמנחת ישראל וכהנים שבלילתן עבה לוג לעשרון, ולכן הם בולעות זו מזו [הרכות מהעבות ולהיפך] - ונחלקו התנאים בזה כדלהלן.

³ ומבואר בגמ' דאף דס"ל לר' יהודה בעלמא דמין במינו אינו בטל, וא"כ מה בכך שבולעות זו מזו. תירץ רבא, דכאן השמן של אחד מהם מתבטל בסולת חבירו, וכן שמן השני מתבטל בסולת הראשון, דיש כלל דכל מין ומינו ודבר אחר - סלק את מינו כמי שאינו - ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו.

⁴ אמנם אם היה ניכר מראית דם, בכל האופנים דלהלן כשר לכו"ע - דהא רואים בכל אופן למבטל כאילו הוא מים, ולא רבה עליו לבטלו כל זמן שניכר מראיתם דם.

⁵ דס"ל לר' יהודה דמין במינו אינו בטל ברוב, ולכך אפי' נפלה טיפה אחת של דם לכלי גדול של דם אחר - כשר, דאינו בטל.

חונן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מתי אמרינן לר' יהודה דמין במינו אפי' במשהו אינו בטל, ומתי לא? [תד"ה ורבי].

בדבר יבש	בדבר לח או דבר יבש המתערב טוב	
לא אמרינן	אמרינן	לר"ת קודם שחזר בו ⁶
אמרינן	אמרינן	לר"ת אחר החזרה ⁷

מה הן הג' מחלוקות במין במינו האם בטל, שביארו התוס' ביישוב הקושיא מפסחים על רבינו תם? [תד"ה ורבי].

בטל לח ויין נסך	בדבר לח	בדבר יבש	
אינו בטל	אינו בטל	בטל	לרבי יהודה
בטל	בטל	בטל	לרבנן ⁸
אינו בטל	בטל	בטל	לר' יוחנן והתניא כוותיה

באיזה אופנים ביארו תוס' סוגיא דע"ז גבי ב' כוסות דאיכא במים רק ששים כנגד יין התרומה ואין מאה גם אם נצרף את מינו?⁹ [תד"ה ורבי].

בכוס דתרומה	בכוס דחולין	
1 יין, 3 מים, סך הכל: 4	19 יין, 57 מים, סך הכל: 76	במזיגה דעל חד תלת ¹⁰
1 יין, 2 מים, סך הכל: 3	29 יין, 58 מים, סך הכל: 87	במזיגה דעל חד תרי

⁶ הוקשה לתוס' היכי אמרינן הכא לר' יהודה שבטל בא' ומאה, הרי מין במינו לר"י אפי' במשהו אינו בטל. ובתחילה תי' ר"ת (ואף שחזר בו - תי' תוס' את הקושיות עליו), דדוקא בדבר לח אמר ר' יהודה מין במינו במשהו, אבל ביבש מודה שבטל.

⁷ וס"ל דאין חילוק בין לח ליבש - ובכל ענין אינו בטל לר' יהודה במין במינו. אמנם בתרומה שנפלה לחולין מתוקנים מודה ר' יהודה שבטלה, דכיון שאין החולין המתוקנים [שהם המבטלים] יכולים לחזור להיות תרומה [שהיא דבר המתבטל], אמרינן שעולה באחד ומאה.

⁸ דס"ל לרבנן דמין במינו בטל דהא אינו נותן טעם.

⁹ פירוש דהוקשה לתוס' שמר' יוחנן שאמר בע"ז [עגב] גבי שתי כוסות של חולין ותרומה שנתערבו זה בזה, רואין את ההיתר [ר"ל היין של חולין] כאילו הוא אינו והשאר מים רבים עליו ומבטלו, והיינו שהמים מבטלים את היין בששים כדן כל מין בשאינו מינו. וקשה הרי כיון דתרומה עולה במאה ואחד א"כ גם היין של חולין שהוא מינו יסייע להעלות את התרומה, אלא מוכח שמין במינו במשהו, ואם לא היינו מסלקים ליין דחולין, אדרבא היה נאסר מהיין של תרומה, ולא היה במים ששים לבטלו, ולכן לא מצרפין אותו לביטול כלל. ועתה דוחים תוס', דלעולם אימא לך שמצרפים, אלא מכיון שמין במינו באחד ומאה, וכאן מיירי שאין בכוסות פי מאה ביין של חולין, אלא רק במים יש בדיוק פי ששים - ובאופנים דלהלן.

¹⁰ וכשנצרף את המים שבכוס שבחולין עם המים שבכוס שבתרומה יהיה בדיוק ששים, וכן הוא במזיגה דעל חד תרי.